

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Επιστότων και πρώτων άρειθ μονήτες χρόνον
την κλειστήν οβωθμεν γήν των Παρθενώντων.

Χίλια κι' Ετηνάσσα κι' Ξη
κι' δία χάγια Μπαρμακαλέτη.

Τών δρων μας μεταβολή, ένδιαφέρουσα πολύ.

Γράμματα και συνδρομαί—άπ' εδθείας προς έμψ.
Συνδρομαί για κάθε χρόνο—ό κ τώ φράγκα α ε ί ναι μ νο.
Γιά τά ξένα όμως μερα—δ έ κα φράγκα α ι' σ τ ό χ έ ρι.

'Ογδόη του Μαρτίου και δεκάτη,
θ' άκούσωμε και λόγο του Κορρηάτη.

Πόντος Ετηνάσσα και τριανταετία,
μαίνεται για κήλικας μαθεμα φαρτία.

**Τόν Πεισμαζόγλου, βρέ παιδία,
ψηφίσατέ τον με καρδία.**

"Ασπρο για τόν Πεισμαζόγλου, ποδ συντηρεί τά φτωχά,
μήτε την Βουλή την θέλει για τά μάτια μοναχά,
για ρουφετάρ, για λουφεδάρ, για κουβέτιας' σ'όν άέρα,
για κρηφωδάρ, για περιπάτους,
και για τά τόν λην πατέρα
εξαχρβαλωμένον κήρατους.

"Ασπρο για τόν Πεισμαζόγλου, όριζτε κομιά' σ'όν Γιάγκο,
για τά' δοθμε τί θά γίνη και με τώ διαβολοφράγκο.
"Ασπρο για τόν Πεισμαζόγλου, ποδ δέν είναι μνηγομάχος,
και με τόσα σουτεια φέρετα θά τώ πείνη και τώ πάχος.
"Ασπρο για τόν Πεισμαζόγλου, ποδ' μπορεί πολλά να κνήη,
κι' ίσως και τόν' Μπαρταμήη κατορθώση να λευκνήη.

**Βοή, πιστολαζες,
κορδόνια κι' έλ'ηλιζ.**

Φ. — Πάμε' σ'τά κέντρα, Περικλή, και πάμε την μουρούρα...
Κορδόνιας, Λεβιθάρ, και τράβα μετ' κουμπούρα...
Γιά κήλικας άς λυσούζωμε και πάλι σάν και πρώτα...
Λεβιθάρ, Κορδόνιας, και όριζτε βαρελίνα.
Κορδόνιας, Λεβιθάρ... μην κήθεσαι, ζενέτηη,
κι' άμεισος δυναμιτδος άμολαρε φουέκι.

Π. — Δύσσα μ' έπαρος και πάλι
για τής έλλογαίς μεγάλη.
Μποδύμ !.. θ' άσπαράγο, θά βρονηθώ,
και προς κέντρα θά λακισώ.

Έρχω μια κουμπούρα...
σηκωθήτε' σ'όν φτερό,
τόν Ρωμηών κρηφωρά,
να μή χάνωμε καιρό.

"Ασπρο για τόν Πεισμαζόγλου όλιγος βρόντους και φωναίς,
με κι' Απικαρχης είναι, μήτε κροφρος κουνιές.
Ήν μονάχος έκτεθ' η, κήν με Κόνια, κήν με Ράλλη,
κία δέναι, βρέ παιδία, τετραγονικό κεράλι.

"Ασπρο για τόν Πεισμαζόγλου, τόν φιλοδύμο πολιτή,
ποδ' οδ' τόσαν μπαινει μύτη.
Γιά θεσμούς αιδός δέν λέει και γ' αιδός καιρό δέν χάνει,
μήτε φθέγγεται πολλά,
μόνο' λίγα και καλά,
ποδ' μπορεί και να τά κνήη.

"Όλοι ψηφο ελβγη πρώτος νικητής' σ'ήν έλλογή,
ποδ' δέν έχει κόμπου γλάσσης,
κι' δ'ταν τάλανου τώ δόσης
σάν τόν πονηρό τόν δουλο δέν τώ κρβει μετ' σ'ή γή.

"Ασπρο για τόν Πεισμαζόγλου με τά γρόσα τά πολλά,
ποδ' τώ χρήμα του γενναίο κι' ευεργετικό κηλι,
και κουνών κελών όφέλη
δέν πηγαίνου' σ'τά χαμένα,
μόνο Τράπεζα δέν θέλει
να συντήση και μ' έμεινα.

Τά καλά σου τά μεγάλα τά γνωρίζουν οι πολλοί
κι' άντερα' σ'οδός ψηφοφόρους φουκαμείνα δέν πουλεί,
μήτε τόν τυρόνια τήρος
ταλλαράδων προκετώ,
κι' άς τόν σιεφανώ' ή ψηφος
φιλοδύμων πολιτών.

Γὰ νὰ δώσῃ τοὺς Ἀγῶνας
καὶ τοὺς πάλοι Παρθενώνας
ξένας ἔρχονται καὶ ξένοι μὲς στὴν νέαν ἐκλογὴν...
μοῦσ' ἢ σ' αὐτὰ τῶν ἡ πιστολαίς
γὰ νὰ νοσήσῃν ὄλοι καὶ δλαίς
ὁ πρὸς πῶς ἦσαν γῆν.

Βρέμειθε, βλαστοὶ γιγάντων,
καὶ ἄς οἶς πῆσῃ φρενησμοῦς,
γὰ νὰ μάθῃν τέλος πάντων
τί θὰ πῆ πολιτισμοῦς.

Εἰς τῶν φάτων τὴν κοιτίδα
ἐκλογὴ θὰ πῆ σαβίδα
καὶ κομπούρα καὶ μαχαίρα,
καὶ ὄπισθον ἔρχεται ἰδὼ πέρα
νὰ τὸν πᾶν κῆρα φρικτὴ
καὶ νὰ κᾶν διαθήκη.

Ἐκλογὴ θὰ πῆ τρομάρα,
βρόντος, ἀγροσφανάρα,
μόρηδες, κρηνηραῖα,
διχῶς νόμο' λευθεραῖα.

Πᾶμε, Φασουλή, στὰ κέντρα μὲ μαδέρια καὶ σαβίδα
γὰ ν' ἀκούσωμε τοὺς λόγους καὶ τὰ θάνατα βρισίδια.

Στὸν δέρα τὸ καπέλο...
ζήτ' ὁ Φάλλης .. λόγῳ θέλω.
Ζήτω τῆς ρεπουμπλικῆρας,
τῆς καινούριας Κορδονάρας.

Μές στὸν ἔξαλλον ἀγῶνα,
μὲς στῶν κομπουραῖων τοὺς ἤχους,
καὶ τοῦ γέρον τὴν εἰκόνα
τὴν κολλοῦν' ἠγῆλ' ἀστὸς τοίχους.

Φ.— Τρίζουν ξύλα καὶ καὶ καὶ,
παίζουν ὄλο καὶ ὄλοι νεκροί.
Τάφους πεθαμμένων σκάβουν,
κόκαλα γεκρῶν ξεθάβουν,
καὶ τὰ κάνουνε ταμπούρα
μὲς στῆς ἐκλογῆς τὴν φούρα.

Μὲ μορφὰς ὑποψηφίων ἐπιθυμήθησαν οἱ τοῖχοι,
καὶ ἐκλογῶν ζητοῦν ἑφιάμβους μὲ νεκρῶς οἱ τυμβωρύχοι.
Περικλιτο, πάρε φέε !
καὶ στὰ κέντρα νὰ γυρ. ἦς...
μάρε, κλαρίνο, κλαπαδόρα,
τουμπλελί καὶ ζουρῆς.

Χεροῦκλα ποῦ δὲν φαίνεται ρομφαῖαν νίκης πάλαι,
μυρὶς ἢ φῶσις, ἄνοιξις, ἀηδόνα, πεταλούδας,
τὸν Φάλλορον τὸν ἔπρασαν τὰ νεκρῶς οἱ τὸν πάλαι
καὶ εἶπε τοὺς ἀντιπάλους του ζεστοποιταίς μαῖμμοῦδες.

Μὰ καὶ ἡ μαῖμμοῦδες ὄμωσαν καὶ μὲ σκουμῶτων βέλη
τοῦπαν πῶς δόσιμο σφικτὰ μὲ τὸ κορδόνι θέλει.
Κι' ἐγὼ μὲς στῆς ἀνοίξεως τὸ φρονιτωτὸ γρασίδι
ξεστοιωτα σιρασμένον,
ἀπολαμβάνω, Περικλή, τῶν κέντρων τὸ βρισίδι
καὶ τῶν γλωσσῶν τὸ μένος.

Περὶοῦδαία τῆς Φάλλουξ καὶ λόγοι πρὸς τοὺς Θεσσαλοῦς.

Φ.— Πειράζουν τὸν Λεβίδαρο καὶ τοῦ φωνάζουν φόλαρο,
καὶ ὁ Φάλλορος μὲς ἔφρηε καὶ ἐπῆγε μὲς στὸν Βόλαρο,
καὶ ἔποδοχάραϊς τοῦκταναν μ' ἀλλοιῶ καὶ ἀντάρα,
καὶ ἔκνοιος τοὺς ἀνέπτυξε κοίτ' ἀμ προγραμμάταρα.

Ἐσεῖσθη καὶ τὸ Πήλιον,
καὶ μὲ πυρφόρον ἦλιον
σφρηγῶντες ἀφρηπισθησαν ἄλλ' οἱ κωθοροὶ καὶ οἱ χαῖνοι
καὶ παρασάγγας ἀπ' ἐκεῖ ταχῆτατος ἐλαύνει,
καὶ μπαίνει μὲς στὰ Τρικκαλα καὶ μπαίνει στὴν Καρδίτσα
καὶ ἔποιμανε τὸ ποίμιον μὲ Κορδοναρχὴ γαλίτσα.

Τοὺς μίλησε καὶ γὰ Στρατό, τοὺς εἶπε καὶ γὰ Στόλαρο,
γὰ Γιάρο, γὰ Βουκάναρο, καὶ ἄντιροφιλλοβόλαρο.
Κι' ἐγὼ μαζί του πέταξα σὺν τὸν παλῶ τὸν Ἰκαρο,
τοὺς ἴππε. τοὺς παραιτήσε,
καὶ μὲ τὸν ρεπουμπλικαρο
γλυκὰ τοὺς χαιρέτησε.

Τὸν ἴδατε τὸν Φάλλορο, τὸν νευρικό Σακάρα ;
τὸν ἴδαμε νὰ πηλαῖ ἢ σὲ φούρας καὶ σοκάρα.
Καὶ τοῦτον τίσου βλάμηδες
τὸν χόρτασαν χαλβάδες,
Ραββίτοι καὶ χαχάμηδες
καὶ Μπαϊράμ—Μπαμπάδες.

Τὸν ἴδατε τὸν Φάλλορο, τὸν Μῆστο τὸν λεβένταρο ;
τὸν ἴδαμε στὸς Θεσσαλοῦς καὶ τοῦτον τὸν ἀφένταρο.
Μῶσο γὰ τοῦτον ἔσφαξαν, ἀγρί καὶ κοιποπούλαρο,
καὶ νιστεγεκὲ βλαχόκαλταϊς βαροῦσαν τὸν ντασούλαρο.

Ἀπὸ ἠγῆλὰ παράθυρα καὶ ζαγαροπλαστεία
προγραμμάταρας ἔβγαξε γεμάτος εὐφροσῖα,
καὶ εἶχε στὰ λόγια τάχαρι, καὶ εἶχε στὰ λόγια μέλι,
καὶ χάσκοντες τὰ χάβανε πολλοὶ Κορδοναρεῖοι.

Τὸν ἴδατε τὸν Φάλλορο, τὸν νέο Κορδονίδη,
ποῦνα φρουροῦς τοῦ Στέμματος μὲ λαϊκὸ σαβίδε ;
Τὸν ἴδαμε στὸς Θεσσαλοῦς, διαβόνητρον μου κουλούρα,
ἀήμαρχοι τὸν προσκόνθησαν μ' ὀλόχρησα τοῦζ' ὀκῖα,
καὶ ὅς ποῦ νὰ πῆς πάτερ ἡμῶν ἢ γῆ τῆς Θεσσαλλας
ἔγινε μὲ τὸν Φάλλορο γῆ τῆς επαγγελίας.

Τὸν ἴδατε ; τὸν ἴδαμε μ' ἐκείνου τοῦ τὸ μένος,
καὶ ἀπὸ τὴν κλειστέρας κωκοτομαχασμένους
μετὰ λαμπάδων καὶ φανῶν ἐντὸς ὀλίγου φθάνει...
Π.— Ἀμὲ καὶ ὁ Θεοτόκαρος, Φασουλάρε, τί κάνει ;

Φ.— Ἀτός, βρε κσαναμπέταρε
καὶ χαῖνε Περικλέταρε,
ποῦ τὸν γεραίρον οἱ Κορφοί,
βλέπει τὸ πᾶν ἀφ' ἠμῶν,
καὶ δὲν τοῦ καίγεται καρφί
γὰ τὴν φορηζόα τὴν Ραλλοῦ.

Δὲν τὸν σκιάτ' ἢ Κορδονάρα,
μῆτε κανενὸς φανάρα,